

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczącą: Sędzia WSA Danuta Rzyminiak - Owczarczak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 października 2020 r.

sprawy ze skargi

na uchwałę Rady Miasta Konina

z dnia 26 października 2005 r. nr 542

w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

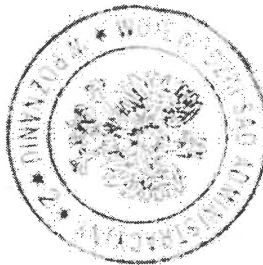
postanawia

1. odrzucić skargę,
2. zwrócić stronie skarżącej uiszczony wpis od skargi w kwocie 300 (słownie: trzysta) złotych.

/-/ D. Rzyminiak - Owczarczak

Wyrok z dnia 15 października 2020
Postanowienia sygn. akt II SA/Po 641/20 jest prawomocny(e)
od dnia 29 października 2020 r.

podpis sędziego / referendarza sądowego

Za zgodność z oryginałem

Monika Pancewicz
St. s. z sądu

Przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie jest uchwała Rady Miasta Konina z dnia 26 października 2005 r. Zatem, zgodnie z ww. art. 17 ust. 2 z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw, w sprawie tej ma zastosowanie przepis art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu obowiązującym do 1 czerwca 2017 r. Wniesienie skargi na tę uchwałę należało więc poprzedzić wezwaniem Rady Miasta do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia. Obowiązek uprzedniego wezwania organu do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia przed wniesieniem skargi, wynikający z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) w zw. z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym został zniesiony bowiem tylko co do aktów wydanych począwszy od 1 czerwca 2017 r.

Należy wyjaśnić, że wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia jest czynnością procesową powodującą wszczęcie postępowania mającego na celu kontrolę uchwały rady gminy lub zarządzenia organu wykonawczego gminy pod względem ich zgodności z prawem. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, iż niedopuszczalne jest traktowanie tego wezwania jak czynności niewywołującej żadnych skutków prawnych, mogącej być powtarzana wielokrotnie bez ograniczeń. Taki pogląd pozbawiałby wezwanie znaczenia prawnego. Ponadto, takie rozumienie wezwania stawiałoby wnoszących skargi do sądu administracyjnego na podstawie tego przepisu w pozycji uprzywilejowanej wobec innych podmiotów wnoszących skargi na podstawie innych przepisów. Byłoby to sprzeczne z konstytucyjną zasadą równości wszystkich podmiotów wobec prawa. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wielokrotnie wskazywano, że wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, określone w art. 101 ust. 1 ustawie o samorządzie gminnym., przysługuje danemu podmiotowi jednokrotnie (por. postanowienia NSA: z 22 maja 2020 r o sygn. II OZ 286/20, z dnia 04 lutego 2020 r. o sygn. akt II OZ 81/20, z 12 lutego 2013 r., II OSK 227/13; z 6 lipca 2012 r., I OSK 1516/12; z 13 marca 2012 r., II OSK 596/12; z 2 czerwca 2011 r., I OSK 895/11; z 11 maja 2011 r., II OSK 744/11; z 3 marca 2011 r., II OSK 202/11; z 13 stycznia 2011 r., II OSK 2488/10; z 25 maja 2009 r. II OSK 769/09; z 16 grudnia 2008 r. II OSK 552/08 – dostępne na: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). W postanowieniu siedmiu sędziów NSA z 24 czerwca

2002 r. o sygn. akt OSA 2/02 (dostępnym jw.) stwierdzono, że skoro wezwanie do usunięcia naruszenia, o którym mowa w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jest surogatem środka odwoławczego, to nie ma podstaw, by je traktować inaczej, niż określają to przepisy dotyczące klasycznych środków odwoławczych w administracyjnym postępowaniu jurysdykcyjnym. Przyjęcie poglądu, że ten sam podmiot może wielokrotnie składać to samo wezwanie do tego samego organu w tej samej sprawie, dotyczącej tej samej uchwały, byłoby sprzeczne z konstytucyjną zasadą równości wszystkich podmiotów wobec prawa, wyrażoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji, jak i z przepisem art. 78 Konstytucji. Strony, którym przysługują tradycyjne środki odwoławcze (odwołania, zażalenia), nie mogą być w gorszej sytuacji prawnej niż podmioty, którym z powodu specyfiki postępowania przysługuje środek prawny określony w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Prowadzi to do wniosku, że wezwanie jest czynnością prawną, przysługującą danemu podmiotowi w stosunku do określonej uchwały jednokrotnie; następne pisma w tej samej sprawie, pochodzące od tego samego podmiotu, nie są wezwaniami w rozumieniu przepisu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpoznanej sprawy, zauważyć należy, iż [redacted] w swojej skardze wyjaśniła, że przed wniesieniem skargi, pismem z 15 czerwca 2020 r. wezwała Radę Miasta Konina do usunięcia naruszenia prawa. Odpowiedzi na powyższe wezwanie udzielił Przewodniczący Rady Miasta Konina pismem z 30 czerwca 2020 r. Do skargi skarżąca załączyła kopie obu ww. pism. Należy jednak zauważyć, iż do skargi załączono również kopię adresowanego do Rady Miejskiej w Koninie pisma skarżącej oraz [redacted] z 30 maja 2016 r., złożonego w Biurze Obsługi Interesanta Urzędu Miejskiego w Koninie w dniu 01 czerwca 2016 r. i zatytułowanego jako „wezwanie do usunięcia naruszenia prawa”. W piśmie tym, powołując się na przepis art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wezwano Radę Miejską w Koninie do usunięcia naruszenia poprzez zmianę uchwałę Rady Miasta Konina z dnia 26 października 2005 r. nr 542 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Konin – Osada przez zmianę przeznaczenia działki 304 z działki rolnej na działkę budowlaną.

Porównanie treści wezwań do usunięcia naruszenia prawa z 15 czerwca 2020 r. i z 30 maja 2016r., prowadzi do wniosku, iż zakres zaskarżenia przedmiotowej uchwały jest taki sam. [redacted] w obu tych pismach

kwestionuje wprowadzony w ww. planie miejscowym zakaz zabudowy części jej nieruchomości.

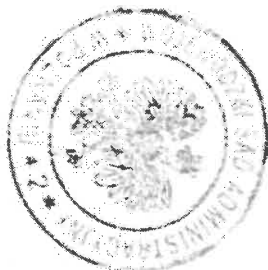
W konsekwencji należy uznać, iż niewątpliwie termin do wniesienia skargi na uchwałę Rady Miasta Konina nr 542 z dnia 26 października 2005 r. w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Konin–Osada upłynął przed wniesieniem przedmiotowej skargi z 30 lipca 2020 r. Winien być on ustalany w związku z pierwszym skutecznie wniesionym wezwaniem organu do usunięcia naruszenia prawa z 30 maja 2016r. (1 czerwca 2016 r. – data wpływu do organu). Zgodnie z art. 53 § 2 p.p.s.a w brzmieniu sprzed 1 czerwca 2017 r. w przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa. Jakkolwiek z akt sprawy nie wynika, czy Rada Miasta Konina odpowiedziała na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa z 30 maja 2016 r., niemniej nawet jeżeli to uczyniła, a odpowiedź na wezwanie została doręczona stronie dopiero w sześćdziesiątym dniu od daty wniesienia wezwania, to termin do skutecznego wniesienia skargi upływał najpóźniej po kolejnych 30 dniach, a więc niewątpliwie przed 30 lipca 2020 r.

W tym stanie sprawy stwierdzić należy, iż skoro wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia przysługuje stronie tylko raz, a skarga wniesiona w następstwie powtórnego wezwania do usunięcia naruszenia prawa jest spóźniona, to należy orzec o jej odrzuceniu.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia, na podstawie art. 58 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

O zwrocie uiszczzonego wpisu Sąd orzekł na podstawie art. 232 § 1 pkt 1 p.p.s.a., zgodnie z którym sąd z urzędu zwraca stronie cały uiszczony wpis od pisma odrzuconego lub cofniętego do dnia rozpoczęcia rozprawy.

I-D. Rzyminiak - Owczarczak

Za zgodność z oryginałem

Monika Pancewicz
St. 20122/2020/17